

עליון קבוץ סעד

ט' כסלו תשפ"ו | ויצא | 29.11.25 | גליון מס' 3419

יד אחים לָכֶם שְׁלוּחָה, הַנֶּעֶר הַחֲבִיב.

עַל דְּגִלָּנוּ כָּלְכֶם, חֲנוּ מִסְבִּיב.

יִזְהִיר לָכֶם כּוֹכֵב תוֹרָה,

דְּרָכְכֶם סוּגָה בְּעֵבוֹדָה.

בְּלֵב אַמִּיץ וּבְעֶזְרַת ה', עֲלֵה נַעֲלָה !

קְדִימָה בְּנִי-עֲקִיבָא, הַיָּדָד בַּמַּעֲלָה !

מוֹלֶדֶת זֶה, אֶרֶץ אֲבוֹת, אֶרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה

מִיַּדִּי אֲבִיר-יַעֲקֹב לָנוּ מוֹרָשָׁה

רְאשֵׁינוּ בְּעֶמְקֵי תוֹרָתָהּ

כְּפִינוּ בְּרָגְבֵי אֲדָמָתָהּ

בְּלֵב אַמִּיץ וּבְעֶזְרַת ה', עֲלֵה נַעֲלָה !

קְדִימָה בְּנִי-עֲקִיבָא, הַיָּדָד בַּמַּעֲלָה !

יד אחים / הרב משה צבי נריה

פתיחת שער חדש:

18:30

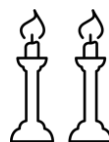
צאת שבת:

17:14

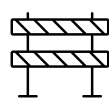
תהילים לנשים:

שרה בלס

כניסת שבת:

16:18

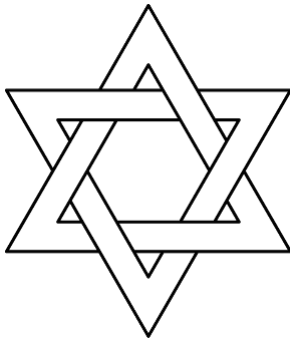

סגירת שער חדש:

16:00

לוח זמנים – ימי החול:

05:32←05:27	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בב"ס
08:59←08:55	סוף זמן קריאת שמע
<u>16:25</u>	מנחה וערבית
16:38←16:38	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת ויצא:

<u>16:18</u>	הדלקת נרות
14:00	מנחה
<u>16:28</u>	מנחה, קבלת שבת וערבית
<u>הרב ארי סט</u>	הלכה אקטואלית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
<u>אליאב לזר</u>	שיעור פ"ש
12:30	מנחה א'
13:30	מנחה ב'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:00	מנחה עדות המזרח
16:00	תהילים לנשים <u>שרה בלס</u>
16:15	תהילים לילדים <u>אפרת ביליה</u>
<u>16:08</u>	מנחה ג'
<u>17:14</u>	צאת השבת

האישים בעלמא

סעד הוא קיבוץ במועצה אזורית שדות נגב. ממוקם בקרבת רצועת עזה, שדרות ונתיבות. **הוקם על ידי חברי תנועת בני עקיבא** מסניף תל אביב, בשיתוף חברי התנועה מערים אחרות בארץ. נחשב לקבוצה הראשונה של התנועה בארץ ישראל. (מתוך ויקיפדיה).

עוד שנה חלפה, והנה הגענו למוצאי שבת ויצא. שבת הארגון של תנועת בני עקיבא. מיותר לציין שסניף סעד של תנועת הנוער בני עקיבא הוא הרבה יותר מסתם מקום מפגש של בני נוער. הוא חלק מהותי מהלב הפועם של הקיבוץ. הסניף הוא הבית שמגבש סביבו את שכבת הגיל שלו (יחד עם הבית כולל, עד גיל החטיבה), והתשתית שסביבה נוצר השבט, נשאר מלוכדת גם שנים רבות אח"כ. יוצא לי לא פעם לראות שגרעין כזה או אחר נפגש לשבת בקיבוץ, או בבית הארחה (תלוי בגיל המשתתפים), מחדשים קשרים, מספרים חוויות, ולפעמים אפילו מחברים בין בני הדור השני והשלישי. (באופן אישי אני יכול לספר ששבוע שעבר זכינו לארח את השבט של רעייתי לערב שכזה, עד השעות הקטנות של הלילה). קומונרית, מדריכים, וחניכים. הורים, סבים, אחים וילדים. כולם מתרגשים לקראת השבת. בואו לתמוך, להתחבר ולהתרגש. מצפה לראותכם במוצ"ש.

feכמ,

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי צונץ

למה ישמעאל לא נחשב יהודי? ולמה עשיו נגרע מהאומה שלנו? למה הברכה של אברהם לא המשיכה הלאה לכל הילדים וחולקה בצורה סלקטיבית, ובאותו אופן אצל יצחק. ואולי מכיוון אחר, למה אנחנו לא "עם אברהם" או אברהמים או יצחקים? למה אנחנו ישראלים שזה בעצם יעקובים? הרב הירש כותב בתחילת פרשתנו כך:

"אם אברהם מייצג את שורש העם היהודי, ויצחק את ההמשך לקראת הגזע, הרי שיעקב מייצג את הגזע עצמו. משום כך אמר לו יצחק: "ויתן לך את ברכת אברהם" וגו', שכן יעקב הוא זה שינחיל לאומה העתידה את שמה וייעודה. איננו נקראים "עם אברהם", אלא: "עם ישראל!"

בעצם, אברהם הוא השורשים ומתוך השורשים הללו גדלו כל מיני "חזירים". המונח המקצועי "חזירים" הוא לא מילת גנאי אלא בא לתאר בעברית מקצועית ויום-יומית בענף החקלאות והגינות את הענפים התחתונים. המילה "חזירים" משמשת לכינוי ענפים חזקים ומהירים שצומחים מבסיס הגזע של עץ או משורשיו (למשל בעצי הדר או חרוב), ואשר מנוגדים לענפי הנוף הרצויים. באופן הזה, אם נמשיך עם המשל, גם יצחק שהוא ההמשך מהשורשים לקראת הגזע יכול להוציא "חזירים" (שוב, לא מילת גנאי, המונח המקצועי).

יעקב בעצם מסמן את המקום שבו החזירים הופכים לענפים:

"חזיר" (Sucker / Water Sprout): צומח מבסיס הגזע (מצוואר השורש) או ישירות מהגזע הראשי בזווית חדה וצרה. הוא נחשב לא רצוי מכיוון שהוא פוגע במבנהו התקין ואינו הופך בדרך כלל לענף נושא פרי חזק. "ענף" (Branch): מתפתח על ענף קיים או על הגזע בזווית רחבה ויציבה יותר. הוא חלק אינטגרלי ממבנה נוף העץ ותורם לצמיחה מאוזנת ולנשיאת פרי.

מה ההבדל בין חזיר לענף? מי שתורם לצמיחה של העץ ומוכן לנשיאת פרי על גבו. מי שפוגע בעץ לא רצוי ומקוצץ. אנחנו בנקודה היסטורית שבה אנחנו צריכים להחליט לגבי אחד השני האם אנחנו ענפים או חזירים. יש קריאות מכאן ומכאן להגדיר ענף כזה או אחר כחזירים אבל אנחנו כולנו יהודים-ישראלים-בני יעקב ומכאן לא מקצצים יותר אף אחד, כולנו ענפים!

השבת חניכי תנועת הנוער בני עקיבא יצינו את שבת הארגון תשפ"ו בסימן "דוד יקום וחי". לקראת השבת הוציאו חברי התנועה ביצוע לשיר "ארצי שלי לעד" וזהו הקשר בין הענפים הכל כך שונים בסיפור הזה: "לאחר מבצע צוק איתן נוצר חיבור מיוחד בין חברי קיבוץ בית השיטה שבעמק חרוד לחברי קיבוץ כפר עזה. בעקבות מתקפת הטרור בשמחת תורה תשפ"ד החליט רוני קרמר מבית השיטה לכתוב שיר שיוקדש לקהילת כפר עזה, לתושבי הדרום ולעם כולו המבקש תקווה ונחמה לאחר הכאב והשבר הגדול. יחד עם המלחין דן פלד, חברו לקיבוץ, הם הוציאו לאור את השיר "ארצי שלי לעד" – "שיר שנולד מתוך תחושת שותפות גורל ורצון לתת מענה לכאב ולאובדן בשירת נחמה הצופה שעוד יבואו ימים בהם מתוך האימה תצמח תקווה." בתנועת בני עקיבא נחשפו לשיר שהתחבר באופן טבעי לנושא השנתי של חודש ארגון מדבריו של הרב הראשי לישראל הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל – "דוד יקום וחי".

התנועה יצרה קשר עם אנשי בית השיטה, וביקשה להקדיש את הסרטון השנתי של שבת ארגון לביצוע מיוחד של השיר "ארצי שלי לעד". בבית השיטה נענו בשמחה – והפרויקט המיוחד יצא לדרך בביצוע של חניכי בני עקיבא. הסרטון נפתח בדבריו של הרמטכ"ל אייל זמיר בהלוויתו של סגן הדר גולדין הי"ד שהביא מהדברים שבחר הדר לכתוב על ההזמנה לחתונתו: "דוד יקום וחי, שיר ליופי וחיים. דוד של גיבורים וגיבורות קם וחי, הוא נושא את הציווי שגילמת בחייך – להמשיך ולעשות ככל שיידרש כדי שנוכל לגדל כאן בארץ ישראל דורות של ילדות וילדים שישירו ליופי ולחיים". עין חרוד-כפר עזה-בני עקיבא, ענפים ענפים, כולם חלקים שונים של אותו העץ. גדלים לכיוונים שונים ואף מנוגדים אך כולם למען העץ, נושאים בעול הפרי. אם נקצץ כיוון אחד העץ יקרוס מהקיצוניות של המשקל לצד השני, רק עץ מאוזן ישרוד!

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

באה גל ז"ל

ומשתתף בצער המשפחה

המת נ'צה סופדת לאימה

בשנתיים האחרונות מצאנו את עצמנו עומדים במעמד הזה יותר מדי פעמים. נפרדנו מזהבה ואבא, לפני כמעט ארבעה חודשים נפרדנו מגרשום, והיום אנחנו נפרדים מאמא. הרבה פרידות גדולות וכואבות במשפחה הקטנה שלנו.

אמא נולדה וגדלה בשוויץ, אחות בכורה לאבי וריבי. הבית שבו גדלה היה ציוני וערכי, והיא הייתה פעילה בבני עקיבא. אהבת הלמידה ליוותה אותה מגיל צעיר, והיא הרחיבה ידע בכל דרך אפשרית. לאחר שסיימה את לימודיה החליטה להגיע לישראל כדי ללמוד עברית באולפן בסעד. האולפן פתח בפניה תרבות אחרת לגמרי. היא נחשפה לצבריות הישראלית, יצרה חברויות חדשות והתאהבה באבא. יחד הם קבעו את ביתם כאן.

עם השנים הצטרפה אליה אחותה ריבי, ויחד עם גרשום בנו את ביתם בסעד. בהמשך, עם התבגרותם, עלו לארץ והצטרפו גם ההורים אומה ואופה, וחיו כאן בשנותיהם האחרונות. לאורך כל השנים שמרה אמא על קשר קרוב וחם עם אחיה אבי בשוויץ. הקשרים המשפחתיים היו עבודה בית, גם כשהיו רחוקים פיזית.

לאורך השנים עסקה אמא במגוון עבודות בקיבוץ. תקופה בחינוך, תקופה במפעל, ובשנים האחרונות עבדה בחדר הדואר. העבודה שם התאימה לה. היא אהבה את המפגש האנושי ואת האפשרות לדבר עם כל אחד שנכנס. דרך חדר הדואר נוצרו קשרים חדשים, והיא הכירה מקרוב את המשפחות שנקלטו, ידעה מי הגיע, מי יצא ומה עובר על כל אחד. המקום הזה הפך לאחת הנקודות שבהן הרגישו את הנוכחות שלה בבהירות.

אמא הייתה אישה של יצירה. הבית היה מלא בעבודות היד שלה, רקמה, סריגה, ציור ופיסול, וכל פינה נשאה את טביעת היד המדויקת והרגישה שלה. הייתה לה אהבה מיוחדת לינשופים, והיא אספה פסלים ותמונות שלהם שהפכו לחלק מהנוף הביתי שלנו. הייתה לה אהבה גדולה למוזיקה, ובשבתות אחרי ארוחת שישי היינו יושבים יחד ושרים מתוך ספרי "אלף זמר ועוד זמר" וספרי שירה אחרים. זו הייתה מסורת שהשרישה בנו ובכך הטמיעה בנו אהבה לשירה, פזמון ולשפה העברית. בימי החול תמיד התנגן תקליט מהאוסף המגוון והמשובח, ממוזיקה קלאסית ועד חזנות ושירי ארץ ישראל. שירה במקהלות בסעד ובמועצה הייתה עוגן מרכזי בחייה, והיא הייתה שותפה לניהול, לארגון ולהופעות הרבות. האהבה למוזיקה עברה לכולנו.

אמא הביאה את הכישרון והאהבה לאסתטיקה גם אל הקהילה. שנים ארוכות שזרה פרחים וקישטה את חדר האוכל ואת בית הכנסת בחגים ובאירועים מיוחדים. היא עיצבה את האולם לשמחות, והיד הטובה שלה ניכרה בכל פרט. היא למדה עיצוב תלבושות לתיאטרון ואיפור, ובכל שנה הייתה שותפה מרכזית בהכנות לנשף ולאירועי פורים. בנוסף הייתה חברה בוועדת החתונות וניהלה במשך שנים את ארגון השמחות בקיבוץ. עבור אמא זה לא היה עוד תפקיד. זו הייתה שליחות, והיא השקיעה בו לב ואחריות עד הפרט האחרון.

אמא הייתה גם אשת חסד במובנים הפשוטים ביותר. כל מי שפנה אליה לעזרה מצא אוזן קשובה ויד פתוחה. היא ידעה לזהות צורך מבלי שייאמר במילים, ולעיתים הייתה הראשונה להגיע ולמצוא פתרון. ההתנדבות לא הייתה עבורה תפקיד רשמי אלא דרך חיים. היא ידעה להושיט יד בשקט, בלי רעש ובלי ציפייה לתמורה, וכך יצרה רשת תמיכה אמיתית סביב אנשים שהיו זקוקים לה.

הלב הגדול של אמא השתלב עמוק בחיים כאן בנגב המערבי. במהלך צוק איתן התמקמו חיילים על הדשא מול הבית, ותוך זמן קצר הבית נפתח לרווחה והפך למקום חם ומזמין. המטבח היה פתוח, החיילים נכנסו ויצאו בחופשיות, והקשרים שנוצרו איתם נשמרו עד יומה האחרון. גם במלחמה האחרונה אמא אימצה את כוח אבשלום, והבית שוב הפך לפתוח עבורם. בכל פעם שהיה צורך, ובכל שבת שניתן היה, הם היו חלק מהבית. היא לא שאלה אם צריך משהו אלא מה צריך. הבית שלה היה מלא בכל טוב, וכמעט תמיד כשמישהי כתבה בקבוצת הוואצאפ של הקיבוץ שחסר משהו, אצל אמא זה כבר חיכה על המדף והיא נתנה בשמחה.

אמהות בקיבוץ של החינוך המשותף לא הייתה פשוטה. אנחנו, הילדים, גדלנו בתוך מערכת ברורה של חוקים, ואמא עשתה מאמץ תמידי להיות נוכחת ומעורבת, ועם יד על הדופק. בכל אחר הצהריים, בארוחת ארבע, חיכו לנו בבית מטעמים קטנים ותחושת בית אמיתית וקצת שוויצרית, עם שוקולד טוב וגבינות מיוחדות. עם המעבר ללינה משפחתית ניב ואיל כבר ישנו בבית. התקופה הזו סימנה שינוי גדול, ואמא ואבא עשו כל מה שיכלו כדי שלא יחסר לנו דבר. גדלנו להיות משפחה מלוכדת ואוהבת שנמצאת זו לצד זו בכל מצב, בטוב וברע, ללא תלות במרחק הפיזי.

כסבתא היא פרוחה. הקשר עם כל נכד ונכדה היה אישי ומדויק. היא ידעה איפה כל אחד נמצא, מה הוא לומד, מה מעסיק אותו, ועל מה הוא שמח או דואג. הבית שלה הפך למקום של יצירה, קייטנות נכדים, כרטיס פתוח בכלבו, טיולים בקלנועית, עבודות יד וסירים מבושלים באהבה. היה לה חשוב שכל נכד ירגיש שהיא רואה אותו. לאורך כל חייהם המשותפים אמא ואבא היו צוות אחד. קשר של יציבות ושקט, בלי מילים גדולות אבל עם נאמנות עמוקה. כשהבריאות של אבא התחילה להתרופף, אמא הייתה שם בכל צעד, במסירות יומיומית ותשומת לב לפרטים הקטנים. היא לא התלוננה ולא עשתה מזה עניין. זו הייתה מבחינתה האחריות הטבעית שלה. ואבא ידע להעריך כל רגע מזה. הם נשארו זה לצד זה עד הסוף, בקשר שנשען על אהבה פשוטה וברורה שנבנתה במשך עשרות שנים.

לפני חודש חגגנו לאמא יום הולדת שבעים ותשע. כולנו היינו שם, וגם איל הצטרף מרחוק. בדיעבד זו הייתה חגיגה של פרידה. היא הייתה שמחה, מוקפת במשפחה, וחתמה את הארוחה בשתיית וודקה רדבול עם הנכדים, רגע קטן של שובבות שישאר לנו כמזכרת. מאז שאבא נפטר, לפני פחות משנתיים, אמא בילתה איתנו את רוב השבתות. היא מצאה בתוך האבל מקום חדש של קרבה, והקשר איתנו, הילדים, החתן, הכלות והנכדים, העמיק. בשבוע האחרון לחייה עוד השתתפה בפעילויות רבות, פגשה אנשים ומשפחה והייתה חלק פעיל מהחיים שסביבה. ביום שישי, ראש חודש, הלכה מאיתנו בפתאומיות, בשקט וללא סבל, ועל הדרך הזו, אנו אומרים תודה בתחושת הקלה.

החסר שלה ילווה אותנו בכל יום. אנחנו, הילדים, הנכדים והמשפחה הקרובה, נושאים איתנו את הדרך שבה חיה כאן, את הבית שבנתה ואת הנוכחות השקטה והמתמידה שהייתה לה בחיינו.

אנחנו מחבקים ואוהבים את ריבי שלנו, ומתחייבים להמשיך ולבוא ולבקר, לתמוך ולעזור.

מודים לכל קהילת סעד על הליווי והתמיכה לאורך השנים.

למשפחת ימיני שהיו משפחה מאמצת של אמא.

לסנגייה שהפך כבר לבן משפחה שלנו

ומודים לאנשי המקצוע השונים שסייעו לנו בפרידה מכובדת ונטולת דאגות מאמא החל מיום שישי בצהריים.

דבר מנהל הקהילה הנכנס

קהילת סעד היקרים,
בשבועות האחרונים אני נכנס לתפקיד בהדרגה, פוגש בעלי תפקידים, יושב עם הוועדות ונחשף לעשייה הרבה שמתקיימת כאן ביום יום. המפגש עם האנשים והעבודה בשטח מאפשרים לי להתחיל להכיר יותר טוב את הקהילה ואת האופן שבו הדברים עובדים כאן בפועל.
כמו בכל התחלה חדשה, יש גם מחשבות וחששות טבעיים, ואני נכנס לתפקיד בגישה של הקשבה, צניעות ורצון ללמוד את המציאות כמו שהיא. לראות ולהיות נוכח.
חשוב לי לומר תודה גדולה לשרון בראל שמלווה את הכניסה שלי לתפקיד. על הזמן והפניות, הידע והניסיון הרחב, השליטה בפרטים הקטנים והגדולים, שיאפשרו מעבר רגוע ומסודר. זה לא מובן מאליו וההערכה שלי לכך גדולה ואמיתית.
אני מצפה מאוד להמשך ההיכרות והעבודה יחד.
תודה על האמון,

עדי דורי

מישהו מופתע?

אינני יודע אם נכונה הרגשתי שלא אצליח להרשים או לחדש!
נקלעתי במוצאי השבת האחרון לקומת הקרקע במבנה חדר האוכל. ראיתי שם קבוצת ילדים שהכינה משהו להצגה כל שהיא.
שמחתי שהמקום מנוצל לפעילות חיובית של נערים ונערות לעיסוק תרבותי – חיובי. לכשנכנסתי לאולם שליד הדואר "חטפתי" זעזוע: ילדים, בעיקר בנים, מכניסים את אופניהם לתוך האולם, ומשחק כדורגל זה כבר דבר רגיל שם, אבל אחד הילדים רוכב על קורקינט חשמלי ועושה "סיבובים" בין הילדים המשחקים. אינני חושב שהייתי המבוגר היחיד שעבר שם, אבל כנראה שאף אחד לא העיר לילדים על משחקי הכדור ברחבה הגדולה הזאת, וכנראה שגם הילד, כבן 11-12 שהסתובב עם הקורקינט החשמלי היה בטוח שזה המקום לעשות רונדלים ולהרשים את שאר הילדים.
בעלון האחרון, וגם לפניו, נכתב יותר מפעם על המרחב הציבורי שלנו שבו נעים רכבים חשמליים כגון אופניים וקורקינטים חשמליים במהירויות גבוהות למקומנו. אין על כך תלונה אלא כאשר ילדים צעירים מתחת לגיל 16 מורשים על ידי הוריהם להשתמש בכלים הללו. יש להבין: גם במרחב הציבורי אין להרשות שימוש בכלים אלה לילדים שאין ברשותם רשיון נהיגה בכלל.
אנו מסתמכים על העובדה שלא קרתה תקלה חמורה עד עתה עם תוצאות ששום ביטוח לא יכסה את הנזק שייגרם משום השימוש הלא נכון על ידי ילד צעיר. ואני חוזר על תחילת דבריי למראה שראיתי בחדר האוכל שבקרבת החלונות הגדולים שם, מסתובב ילד כבן 11 שעלול להיתקל בשמשה גדולה עם התוצאה – שלא נדע...
ואני רוצה להוסיף: שצריך להפסיק גם את משחקי כדור הרגל באותו אולם, מאותן הסיבות.
מקווה לטוב....

עי אפרם

צדכון מוצאת ביקורת

לקראת אמצע שנת 2025, ולאחר אישור ההתקשרות עם המבקר החיצוני - חברת "מגל ביקורת פנים", החליטה ועדת ביקורת שהנושאים לביקורת לשנת 2025 הם:

1. תהליכי קבלת החלטות בקיבוץ.
2. תהליכי הרכש בקיבוץ.

לאחר שהוחלט על הנושאים, התחיל המבקר החיצוני את הביקורת על תהליכי קבלת ההחלטות בקיבוץ, בתאגיד האחזקות, ובאגודת המתיישבים. הביקורת בוצעה על ידי בחינת מכלול התהליכים שקשורים בנושא קבלת החלטות על ידי גופי ההנהלות: דת"א, המזכירות והנהלת הקהילה. בגמר עבודת איסוף החומר על ידי המבקר החיצוני, נשלחה טיוטת הדו"ח לוועדת ביקורת, למנהלת הקהילה, למנהל העסקי, וליו"ר הקיבוץ בכדי לדון בממצאים. לאחר פגישה שנערכה עם כלל הגורמים לעיל, יערך הדו"ח בכדי להציגו במזכירות, ולאחר מכן יוצגו עיקרי הממצאים באסיפה.

בנוסף, התחיל המבקר החיצוני את הביקורת על תהליכי הרכש בקיבוץ, ובתקווה שיסיים את עבודתו בנושא זה עד סוף השנה.

בכדי להיערך לשנת 2026, אנו מבקשים את עזרת הציבור בחשיבה על נושאים בעלי אופי ציבורי אשר רלוונטיים לביקורת. אם יש בדעתכם נושא לביקורת בעל אופי ציבורי, אנא יידעו את אחד מחברי הועדה (דני יום-טוב, דני לזר, איתמר סימון) בכדי שנוכל להכליל נושאים אלו בתכנון לשנה הבאה.

חשוב לציין שהביקורת במהותה אינה ביקורת חקירתית אשר מתעמקת בהחלטה מסוימת ובערכיות שלה. הביקורת בוחנת האם קיימים תהליכים מוסדרים בנושא מסוים, והאם יש בקורות פנימיות על תהליכים אלו. ככל שקיימים תהליכים ובקורות, החשש להחלטות פסולות יורד. בנוסף, גם אם ההחלטה פסולה, היא אינה מהותית מספיק בכדי להוות בעיה שמצדיקה ביקורת חקירתית. על אף זאת, במידה ויש חשש להחלטות פסולות, אנו ממליצים להביא זאת לידיעתנו, בכדי שנבחן האם התהליך עצמו פגום ויש לבדוק אותו.

מוצאת ביקורת

דני יום-טוב, דני לזר, איתמר סימון

חדשות מאולם הספורט

לאחרונה קיבלתי על עצמי את תפקיד האחראי על אולם הספורט. החלפתי את לביא שילר שמילא את התפקיד נאמנה במשך שנים רבות ועל כך אני מודה לו בשם הקהילה כולה. זאת ההזדמנות להזכיר שאולם הספורט הוא של כולנו ויש לנו אחריות משותפת לשמור עליו. כל מי שרוצה לתאם זמני שימוש באולם מוזמן לדבר איתי ובמידה והאולם פנוי אשמח לתת מפתח. באולם יש כרגע מספר בעיות שאני מודע אליהן ואשתדל לפעול לטיפולן בהקדם. כחובב כדורסל מושבע, אני רוצה לנצל את הבמה ולהזמין את כל מי שמעוניין לרוץ קצת ולהזיע, להצטרף למשחק הכדורסל השבועי שלנו במוצאי שבת. ישנה קבוצת וואטסאפ שבה מעדכנים בפרטים ובזמנים. מוזמנים לכתוב לי ואצרף אתכם!

אנשים שהספורט חשוב להם ומוכנים לחשוב איתי על רעיונות מעשיים כיצד ניתן לשפר את מתקני הספורט בסעד, מוזמנים לפנות אלי.

ניפגש באולם-

יוסף וייס 052-6346705

עלה נעלה

קהילת סעד היקרה, ה' עמכם!
 בחודש האחרון ציינו בסניף בני עקיבא את חודש ארגון שהיה בנושא "דור יקום וחיי" - אנחנו נמצאים בתקופה גדולה בהיסטוריה של עם ישראל, התחלנו את התקופה הזאת במשבר, בקושי, ומתוך זה עכשיו אנחנו במצב שיש הבנה אמיתית והתחלה של העיכול של המשבר שעמ"י חווה, ומתוך זה "דור יקום וחיי".
 אנחנו עכשיו בשלב שאנחנו חייבים את התקומה הזאת, וזו האמירה של בני עקיבא, מעבר לתקומה- גם חיות!!
 מתוך "הדור", דווקא מתוך הקושי שחוונו, בלי לצמצם אותו - משם לחיות, ולחיות עד הסוף...
 לקחת את כל הכלים, המשמעות והערכים שהתקופה הזאת הכניסה בנו- ולקום.
 לחיות חיים עמוקים בתוכן, חיים של משמעות, חיים שמיישמים בהם את כל הרוח הזאת!
 עסקנו בנושא ולמדנו אותו על ידי פעולות במהלך החודש, ואף יישמנו את הנושא יחד עם החניכים.
 החודש האחרון היה עמוס ואינטנסיבי השבטים עמלו בהכנת הצגות, ריקודים וצביעת קירות.
 זו הזדמנות להגיד תודה לסגל המדהים שהוביל את החודש ביד רמה ולכל החניכים האלופים שהיו חלק בחודש הגדול והמשמעותי הזה!
 מוזמנים בשמחה לבוא ולהיות חלק מהשבת המרגשת הזו, מחכים לכם!

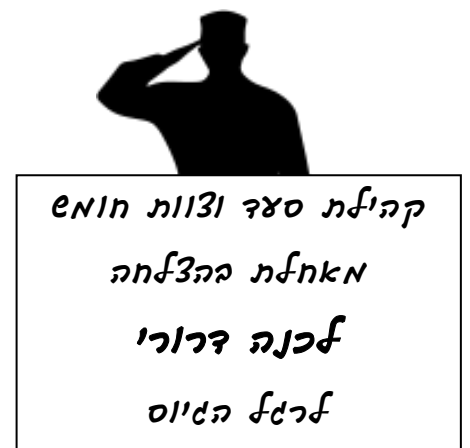
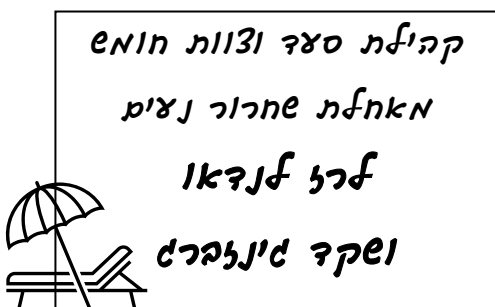
החניכים, הצוותים, הרכזים

ותאיר הקואלנרית

עדכון ארצין 3

בשעה טובה מגיע לסיומו פרק הקליטה של גרעין צבר סעד "עשו חיל". 3 חודשים של אימוני כושר בשבע בבוקר, אולפן עברית יומי לפי רמות, פעילויות גיבוש, תקשורת, פיתוח קהילה ולא מעט כיף עברו חלפו ביעף.
 בין היתר הושטנו יד לקהילת סעד, לחקלאי הנגב, נפגעי 7.10 ועוד, כדי להתחבר למרחב ולהרגיש שייכים.
 טיילנו בצפון ובדרום, נפגשנו עם מגוון מרכיבי החברה הישראלית המיוחדת, למדנו והתכוננו לצבא וגם קצת כיף עשינו. וביום חמישי שעבר קיימנו טקס הכרזת גרעין מרגש ולאחריו שבת סגורה אחרונה לפרק הקליטה.
 שבוע אחרון של חגיגות עומד לקראת סיומו, 3 בנות ראשונות התחילו טירונות קרבית, מי שיש לו זמן לטוס הביתה כבר התחיל לארוז והצוות גם הוא מתפזר.
 תודה רבה למשפחות המארחות על מה שכבר היה, אבל בעיקר על מה שעוד יהיה. תודה לשלל גורמים איתם הצטלבו דרכינו לאורך התקופה.
 מאחלים לכל חברי הגרעין שרות משמעותי ושישובו בשלום לסעד, ביתם החדש, לקשר בר קיימא ופורה.

אביחי א'קסון וצוות הארצין

ד"ר ח' וצדת דת – תשרי – חולון תשס"ו

נתחיל מהסוף - רק לאחר קידוש הכלות והחתנים של שמחת תורה, יכולנו לומר בפה מלא כי הסתיימה תקופת "החגים". שבת "חיי שרה" הייתה השבת הראשונה מאז שמחת תורה שכל הכלות וכל החתנים נכחו בסעד. מלכתחילה היה נראה קצת רחוק ומנותק מהחג אך דווקא האתנחתא גרמה לצמא למפגש קהילתי וחדר האוכל היה מלא, דברי התורה היו משמחים והתקרבות ממלאת.

למתנדבים בקהילה הידד - במהלך החודשים אלול ותשרי ספרנו כ – **100 מתנדבות ומתנדבים** שסייעו בהכנות ובביצוע שלל המשימות. **התודה והברכה נתונה לכולן וכולם.**

הרגשנו שיש רצון להתגייסות מצד רבים הן בתחומים מעשיים והן בתחומי ברוח.

סוכות ושמחת תורה - ההכנות החלו בשוק ארבעת המינים והשמשת סוכת חדר האוכל.

בישיבת ועדת דת דנו בסוגיית שוק ארבעת המינים. כיום, כאשר בלחיצת כפתור ניתן להזמין סט ארבעת המינים עד הבית, מה צורך יש בשוק שכזה? במיוחד חשוב לזכור שגם משוק ארבעת המינים לא כולם יוצאים מרוצים. ועדת דת משקיעה גם שעות עבודה רבות וגם קונה סטים רזרבה על מנת לתת מענה למי שנפגס הסט שלו במהלך ימי החג. פה אחד החליטה הוועדה על סיום תפקידו של שוק ארבעת המינים בסעד. נכון שיהיו שיצטרכו מעט סיוע ברישום ובהבאת ארבעת המינים לביתם. לכך נתארגן עם התקרב החג בשנה הבאה בע"ה.

סוכה לליל לימוד הושענא רבה ושמחות - בעבר הייתה סוכת חדר האוכל מוכנה ומזומנה לכל צרכינו. אם זה שיעורי חול המועד, אם זו ברית או שמחה אחרת וכמובן לימוד של ליל הושענא רבה. השנה נדרשנו למאמץ מיוחד של כמה וכמה מנערי התיכון שלנו על מנת לפנות את כל הסוכה, עלינו לגג לפנות מכשולים במסלול פתיחת הגג, מוישליה גינזברג הפעיל את המערכת ויפה הבריקה את הסוכה וכך נכנסנו לחג עם סוכה ציבורית גדולה מוכנה לקהילה.

בישיבת הוועדה עלה רעיון להתקין הכנה קבועה לסכך במרפסת בית הכנסת ולפני החג להשלים סכך. זהו פתרון פשוט יותר ונגיש יותר כשמסתכלים קדימה אל עבר השנים הבאות.

ככל שהתקרב מועד שמחת תורה, גברו הטלפונים מקבוצות שונות ברחבי הארץ לבוא לחוג איתנו את שמחת תורה בסעד, רצון לשמח אותנו, תחושה שחפצים מאוד לקחת חלק בשמחת החג דווקא כאן. גם הנהלת הקהילה וגם ועדת דת חזרו ואשררו את ההחלטה משנה שעברה, שהדבר אינו תואם את צרכי הקהילה לעת עתה.

בעקבות הישיבה הפתוחה של הוועדה בנושא אופי שמחת תורה ודיון בלו"ז החג, ניתן לומר כי השנה הייתה יותר הקפדה על לוחות הזמנים, אך יש לנו עוד דרך לעבור עד למציאת האיזונים בין המאריכים למקצרים ביום חגיגי, טעון, עמוס ומורכב זה.

מה הלאה - עדכונים ללו"ז – שמרו ביומנים

- **השבת פרשת "ויצא"**, תתקיים בבית הכנסת בית אהרן בליל שבת תפילת "קרליבך" בהובלת בני עקיבא לכבוד שבת הארגון.
- **בנר ראשון של חנוכה** (יום ראשון ליל כ"ה כסלו, 14.12) הדלקת נרות קהילתית חגיגית בבי"כ.
- **בנר שביעי של חנוכה** (יום ראשון בוקר ר"ח טבת, 21.12) טקס חנוכה בבי"כ בצריף.
- **מדי שבוע ביום חמישי** ב 18:20 מתקיים לימוד ילדי א' – ו' במועדון לחבר בהובלת – אילה רבי, שילה הימן ועמיעד בן עמי. ילדי הבתים הכוללים מוזמנים.
- **לאחר חנוכה** מתוכננים שני קורסים משותפים לחוסן וועדת דת. פרטים בקרוב.
- תודה לחברי הוועדה, מיכל אחיטוב, שילה הימן, עמיעד בן עמי, הילה פורגס, זיו יערי, שהיו מגויסים למשימות שוב ושוב, לרב ארי ולנעמה שעמלו סביב השעון ברגישות רבה בכל תקופת החגים.
- ואסיים בברכת חברים לתורה ועבודה – ה' עמכם!

תרצה קסא I. דת

מה הצלחה הזאת לכסף?

היכרות בסיסית: צבי קופלד, בן 43, נשוי לחיה ואבא לחמישה ילדים: שירה, איתם, יהודה, יונתן ודור. מתגורר בסעד כבר 21 שנים.

איפה אתה עובד? אני מהנדס המועצה של מועצה אזורית אשכול, ומנהל את אגף ההנדסה במועצה. המועצה ממקמת ליד קיבוץ מגן. האגף מונה כיום עשרה עובדים, ואנחנו מנסים לגייס עוד ארבעה-חמישה עובדים נוספים בתקופה הקרובה, מוזמנים להציע מכרים שלכם שיכולים להתאים.

מה היתה ההכשרה שלך כדי לעבוד היכן אתה נמצא היום? למדתי הנדסת בניין, תואר ראשון באוניברסיטת בן גוריון. לאחר מכן עבדתי תקופה במשרד תכנון במרכז, בשלב מסוים עברתי לתחום ניהול הפרויקטים: שנתיים בחברה פרטית ושבע שנים ב"חטיבה להתיישבות".

ב-1 בספטמבר 2023 הקמתי עסק עצמאי לניהול פרוייקטים, אחרי 7 באוקטובר התחלתי לעבוד במ.א. אשכול כפרוייקטור באגף ההנדסה. כאשר מהנדס המועצה עזב, קיבלתי פניה מהנהלת המועצה בבקשה שאתמודד על תפקיד מהנדס המועצה.

אז מה בפועל אתה עושה? אגף ההנדסה במועצה אחראי על כל נושאי התכנון והבניה במועצה:

זה כולל קידום תכנון סטטוטורי, תוכניות אב ותב"עות, ייזום וקידום תוכניות של מבני ציבור, מתחמים של קריית המועצה וביישובים השונים. מתן מענה לנושאים תכנוניים ביישובים ואישור מטעם המועצה של כל מבנה או תשתית שנבנית במועצה.

חלק נוסף בתפקיד זה ייזום וביצוע פרויקטים ביישובים ובמועצה: שצ"פים (שטח ציבורי פתוח), גני משחקים, מבני ציבור וחינוך, מבני דת ותשתיות ומבנים לספורט ותרבות. כמו כן תכנון וביצוע שכונות להרחבות ביישובים (כדוגמת ההרחבה בסעד).

איך נראה יום העבודה שלך? פגישות פגישות ועוד פגישות. ובצורה יותר מפורטת, מפגש עם יישובים, יזמים וקולגות מאגפי המועצה השונים, פגישות עם מתכננים ומנהלי פרויקטים, מעבר על תוכניות אומדנים ומפרטים, מתן מענה והנחיה לעובדי האגף בנושאים שהם אחראים עליהם, בדיקת תוכניות סטטוטוריות ותוכניות של היתרי בניה שמובאות לאישור, מתן מענה לגורמי חוץ כמו מקורות, חברת חשמל, קק"ל ועוד, שכדי לפעול במועצה צריכים לקבל את האישור שלנו.

ארוחת צהרים: כל אחד מביא מהבית, ואוכלים בחדר ישיבות.

מה אתה אוהב בעבודה שלך? את האינטראקציה עם האנשים, את הסיפוק בלראות דברים קורים ונבנים, וגם האפשרות לעסוק בקידום ושיקום האזור שלנו.

מה אתה פחות אוהב בעבודה? את חוסר ההבנה של הרבה גורמים לגבי החשיבות של חוקי תכנון ובנייה, ואת הצורך בהצבת גבולות בנושא הזה.

איזה סיפור ייחודי אתה יכול לספר? הקמנו שכונת מורים בעין הבשור תוך חמישה חודשים בלבד בכדי לתת מענה לצורך באנשי חינוך במועצה, כולל תכנון פיתוח ומבנים. מדובר בזמן קצר מאוד לפרויקט כזה גדול. נוכח גודל השעה כל הגורמים הצליחו לשתף פעולה בצורה מעוררת התפעלות ולגרום לזה לקרות בלוי"ז קצר מאוד.

רגע מקצועי שאתה גאה בו: הקמת שכונת "החלוץ" בניר עוז: שכונה שמיועדת לאכלס משפחות של תושבי הקיבוץ המקוריים, אשר בחרו לשוב לניר עוז. זהו הפרויקט הראשון של בנייה מחודשת בקיבוץ מאז המתקפה, שהיה לנו חלק קטן באישור ובדחיפה שלה.

באיזה מישור העבודה שלך פוגשת את סעד? מועצה איזורית אשכול היא מועצה שכנה והיא חלק משמעותי מהמרחב וה-DNA האזורי. אני נוגע לא מעט בנושאים אזוריים שכוללים גם את שדות נגב, שער הנגב ושאר העוטף לדוגמה, הרחבת כביש 232, נושאים של תחבורה ציבורית ועוד.

מה החלום המקצועי שלך: לראות את האזור משתקם מתפתח וצומח.

תודה רבה לצבי.

קהילה יקרה,

לאחר חודש של חפיפה ועבודה משותפת עם מנהל הקהילה הנכנס, החל משבוע הבא אני מעבירה את ניהול קהילת סעד לעדי, ומאחלת לו ולקהילה הצלחה רבה.

אני מסיימת את תפקידי בתחושת שלמות. על מה שהצלחנו לקדם יחד, על מה שלא וגם על מה שעדיין בתנועה.

ביום ראשון הקרוב תתקיים אסיפה מרגשת במיוחד, ובה יציג מרכז ועדת קליטה את שבע המשפחות שמועמדות לחברות בקיבוץ:

משפחת ולקוביץ לינוי ומשה, משפחת בן עמי הדר ועמיעד, משפחת קום בועז ורתם, משפחת סינגר אור וגייקוב, משפחת ברודר דינה ושבתי, משפחת מלכה אבישי ורעות, משפחת מור יוסף הדרי וחיים

הצטרפות לחברות היא רגע משמעותי גם עבור המשפחות, וגם עבור הקיבוץ כולו. רגע שמזכיר לנו שהצמיחה של הקיבוץ היא קודם כל סיפור קהילתי, לא רק תכנוני. סיפור של יחסים, של בחירה, של שייכות.

הצטרפות לחברות היא גם האמון ביכולת של הקהילה להחזיק שונות, אמון בכוחות החיים של המקום הזה, אמון ברעיון הפשוט והלא מובן מאליו שיש עוד אנשים שרוצים להיות חלק מהקהילה הזאת, דווקא עכשיו, אמון ב"רוח סעד".

כידוע לכם, הקהילה נמצאת לקראת השיח הקהילתי בנושא הצמיחה הדמוגרפית (תאריך למפגש יפורסם בקרוב), זהו התהליך האחרון שאוביל יחד עם צוות "מצפן העתיד" שעובד בתקופה האחרונה על שאלות עומק שקשורות לעתיד המקום:

- מהו גודל הישוב הנכון עבור קהילת סעד? איך מאזנים בין תחושת קהילה קרובה לבין הצורך בהתחדשות, חיזוק השירותים ומהן המשמעויות הכלכליות לטווח הארוך?
 - מה המשמעות של קהילה קולטת? איך זה נראה? איך מקבלים משפחות חדשות? איך שומרים על הערכות ההדדית ומחברים בין ותיקים לחדשים?
 - התבוננות במנגנוני הקליטה הקיימים ונתהה האם ישנם שינויים שנכון לעשות? כיצד נדאג שהתהליך יהיה נכון עבורנו כקהילה?
- נדבר על ערכיה של הקהילה, על "רוח סעד" ונחדד את המצפן שמנחה את הקהילה בבואה לעסוק בשאלות הצמיחה. השיח הזה לא מחפש הסכמות מהירות, אלא הסכמות שמבוססות על היכרות, על הקשבה, על אמון.

לסיום,

אני רוצה להודות מקרב לב לכל מי שליווה אותי לאורך הדרך:

בעלי ובעלות התפקידים, מנהלי ומנהלות הענפים, רכזי ורכזות הוועדות, הנהלת החשבונות, צוותי התיאום וההנהלות לאורך השנים וכל מי שלקח חלק בעשייה של היום יום. תודה על האמון, על האחריות, על הדרך.

שיהיה לעדי בהצלחה ולקהילה כולה. נפגש במהלך החודש הקרוב בשבילים...

אסיים בתקווה להחזרת 2 החטופים החללים במהרה לקבורה ראויה 🙏

ענת סל
ע"ן